

шения към всички му позволяват да извършва това леко и едва забележимо. Около него се създава истински работнически кръжок, в който той учи работниците, разяснява им причините на тяхното тежко и нерадостно положение, запознава ги с живота на техните братя от Съветския съюз. Ванцаров не само учи работниците, но и самият той се учи от тях. На работниците от фабриката в с. Кочериново той посвещава едни от най-хубавите си стихове :

" И колко бе трудно
да можеш събуди
живота в този народ

Но помня когато четехме
" На дне "
или "
" Майка "
пробиваше слънцето
мрачния свод ."

/ стихотв. " Горки " /

Ванцаров става разума и душата на работниците в Кочериново. За него те говорят с неизказан възторг. След влизането му в редовете на Работническата партия / около '933 - '935 год. / Ванцаров става активен партиен деятел в Рилското корито. Особено голяма дейност развива след Седмия конгрес на Коминтерна. Сам разпространява доклада на Георги Димитров пред конгреса и активно работи за утвърждаване на новия болшевишки курс в партията. Успехите на Ванцаров в масовата работа на партията стават причина той да бъде включен за член на районно ръководство на партията в Дупнишка околия.

След уволнението му от фабриката в с. Кочериново в края на '936 год. Ванцаров изпитва "прелестите" на безработицата. Седмици и месеци наред той обикаля софийските фабрики и предприятия и навсякъде получава един и същи отговор : " За комунисти работа няма".

През периода '939 - '94' год. Ванцаров е изпратен от Партията на работа в ръководството на дружеството на машинните техници в България, където като член на редакционната колегия на в. " Технически глас " развива активна културно просветна и политическа дейност с оглед на поставените от партията задачи. Събранията и заседанията на дружеството са били превръщани от Ванцаров в места за издигане

М. Ванцаров